

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.° 87/22
v Luxemburgu 18. mája 2022

Rozsudok vo veci T-577/20
Ryanair/Komisia (Condor – pomoc na záchranu)

Všeobecný súd Európskej únie potvrdil zlučiteľnosť nemeckej pomoci na záchranu spoločnosti Condor s právom Únie

Skutočnosť, že finančné ťažkosti spoločnosti Condor vznikli v súvislosti s likvidáciou skupiny Thomas Cook, nebránila schváleniu tejto pomoci Komisiou

Dňa 25. septembra 2019 letecká spoločnosť Condor Flugdienst GmbH (ďalej len „Condor“), ktorá poskytuje služby leteckej dopravy najmä cestovným kanceláriám z viacerých nemeckých letísk, požiadala o začatie konkurzného konania z dôvodu vstupu spoločnosti Thomas Cook Group plc (ďalej len „skupina Thomas Cook“), ktorá je jej 100 % vlastníkom, do likvidácie.

V ten istý deň Spolková republika Nemecko oznámila Európskej komisii opatrenie pomoci na záchranu v prospech spoločnosti Condor, ktoré bolo obmedzené na šesť mesiacov. Oznámená pomoc mala za cieľ zachovať riadnu leteckú dopravu a obmedziť negatívne dôsledky na spoločnosť Condor, jej cestujúcich a zamestnancov, spôsobené likvidáciou jej materskej spoločnosti, tým, že jej umožní pokračovať vo svojich činnostiach až do dosiahnutia dohody so svojimi veriteľmi, a kým sa prípadne neuskutoční jej predaj.

Komisia bez toho, aby začala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, rozhodnutím zo 14. októbra 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“)¹ kvalifikovala oznámené opatrenie ako štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ a usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu nefinančných podnikov v ťažkostiach².

Žaloba o neplatnosť tohto rozhodnutia, ktorú podala letecká spoločnosť Ryanair DAC (ďalej len „žalobkyňa“), je zamietnutá desiatou rozšírenou komorou Všeobecného súdu. Pri tejto príležitosti vnútroštátny súd uvádza najmä spresnenia týkajúce sa preskúmania zlučiteľnosti pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu s vnútorným trhom z hľadiska pravidla stanoveného usmerneniami, podľa ktorého spoločnosť, ktorá je súčasťou skupiny, môže využiť takúto pomoc len pod podmienkou, že jej ťažkosti sú pre ňu špecifické a nevyplývajú zo svojvoľného rozdelenia nákladov v rámci skupiny a že tieto ťažkosti sú príliš závažné na to, aby ich mohla riešiť samotná skupina.

Posúdenie Všeobecným súdom

Všeobecný súd v prvom rade zamietol žalobné dôvody na zrušenie založené na skutočnosti, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania napriek pochybnostiam, ktoré mala mať pri predbežnom posúdení zlučiteľnosti oznámenej pomoci s vnútorným trhom.

V tejto súvislosti žalobkyňa konkrétne tvrdila, že konštatovanie zlučiteľnosti oznámenej pomoci s vnútorným trhom bolo v rozpore s bodom 22, bodom 44 písm. b) a bodom 74 usmernení, čo svedčí o pochybnostiach, ktoré mali viesť Komisiu k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.

¹ Rozhodnutie Komisie C(2019) 7429 final zo 14. októbra 2019 o štátnej pomoci SA.55394 (2019/N) – Nemecko – Pomoc na záchranu Condor (Ú. v. EÚ C 294, 2020, s. 3).

² Usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu nefinančných podnikov v ťažkostiach (Ú. v. EÚ C 249, 2014, s. 1, ďalej len „usmernenia“).

Hoci Všeobecný súd potvrdil, že Komisia je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania v prípade pochybností o zlučiteľnosti oznámenej pomoci s vnútorným trhom, v prvom rade odmieta výhradu založenú na porušení bodu 22 usmernení Komisiou.

Podľa uvedeného bodu 22 „spoločnosť, ktorá patrí do väčšej podnikateľskej skupiny..., nie je za bežných okolností oprávnená na pomoc... v zmysle týchto ustanovení, s výnimkou prípadov, keď sa dá preukázať, že ťažkosti spoločnosti sú jej vlastné a nevznikli v dôsledku svojvoľného rozdelenia nákladov v rámci skupiny a že ťažkosti sú príliš závažné na to, aby ich mohla riešiť len samotná skupina“.

Pokiaľ ide o časť vety „s výnimkou prípadov, keď sa dá preukázať, že ťažkosti spoločnosti sú jej vlastné a nevznikli v dôsledku svojvoľného rozdelenia nákladov v rámci skupiny“, podľa Všeobecného súdu z doslovného, teleologického a kontextuálneho výkladu uvedeného bodu 22 vyplýva, že táto časť vety obsahuje len jednu a tú istú podmienku, ktorú treba vykladať v tom zmysle, že ťažkosti podniku, ktorý je súčasťou skupiny, sa musia považovať za jemu vlastné, pokiaľ nevyplývajú zo svojvoľného rozdelenia nákladov v rámci skupiny.

V tejto súvislosti Všeobecný súd poznamenal, že účelom bodu 22 usmernení je zabrániť tomu, aby sa skupina podnikov oslobodila od svojich nákladov, dlhov alebo pasív voči subjektu skupiny tým, že by z neho urobila subjekt oprávnený na pomoc na záchranu, hoci inak by na pomoc nemal nárok. Naopak, cieľom tohto bodu nie je vylúčiť z pôsobnosti pomoci na záchranu podnik, ktorý je súčasťou skupiny, len z dôvodu, že jeho ťažkosti boli spôsobené ťažkosťami zvyšku skupiny alebo inou spoločnosťou skupiny, pokiaľ uvedené ťažkosti neboli umelo vytvorené alebo svojvoľne rozdelené v rámci uvedenej skupiny.

Keďže v prejednávanej veci sa žalobkyni nepodarilo vyvrátiť závery Komisie, podľa ktorých ťažkosti spoločnosti Condor vyplývali hlavne z likvidácie skupiny Thomas Cook a nie zo svojvoľného rozdelenia nákladov v rámci skupiny, nepreukázala existenciu pochybností o zlučiteľnosti oznámeného opatrenia pomoci s podmienkou stanovenou v bode 22 usmernení.

Tento záver nie je spochybnený konštatovaním, že ťažkosti spoločnosti Condor boli v tejto súvislosti spojené s výmazom významných súm pohľadávok, ktoré mala táto spoločnosť voči skupine Thomas Cook v rámci združovania jej pokladnice. Združovanie pokladnice v rámci skupiny je totiž bežnou a rozšírenou praxou v rámci skupín spoločností, ktorej cieľom je uľahčiť financovanie skupiny tým, že spoločnostiam tejto skupiny umožní ušetriť finančné náklady. Okrem toho v prejednávanej veci bol tento systém združovania pokladnice zavedený skupinou Thomas Cook už niekoľko rokov a nebol príčinou jej ťažkostí.

Keďže neexistuje žiadny konkrétny dôkaz umožňujúci preukázať svojvoľnú povahu systému združovania pokladnice skupiny Thomas Cook, nie je úlohou Komisie, aby z vlastného podnetu prešetrila spravodlivosť uvedeného systému.

Navyše žalobkyni sa nepodarilo preukázať existenciu pochybností pri preskúmaní podmienky stanovenej v bode 22 usmernení, podľa ktorej musia byť ťažkosti podniku, ktorý je tak ako spoločnosť Condor súčasťou skupiny, príliš závažné na to, aby ich mohla riešiť len samotná skupina. V tejto súvislosti Všeobecný súd pripomína, že na jednej strane **samotná skupina Thomas Cook bola v likvidácii a ukončila všetky svoje činnosti.** Na druhej strane spresňuje, že Komisia nebola povinná čakať na výsledok diskusií týkajúcich sa prípadného predaja spoločnosti Condor s cieľom vyriešiť jej finančné ťažkosti vzhľadom na naliehavosť týkajúcu sa akejkoľvek pomoci na záchranu a neistotu inherentnú každému prebiehajúcejmu obchodnému vyjednávaniu.

Všeobecný súd ďalej zamietol výhradu založenú na skutočnosti, že Komisia mala mať pochybnosti, pokiaľ ide o otázku, či oznámená pomoc spĺňala požiadavky uvedené v bode 44 písm. b) usmernení, ktorý spresňuje spôsoby, podľa ktorých členské štáty môžu preukázať, že úpadok príjemcu by mohol spôsobiť vážne sociálne ťažkosti alebo závažné zlyhanie trhu.

Podľa bodu 44 písm. b) usmernení členské štáty môžu predložiť tento dôkaz tým, že preukážu, že „existuje riziko narušenia dôležitej služby, ktorú je ťažké nahradiť, a kde by bol ťažký vstup pre akéhokoľvek konkurenta (napríklad poskytovateľ celoštátnej infraštruktúry)“.

Na to, aby sa služba považovala za „dôležitú“, sa podľa Všeobecného súdu nevyžaduje, aby podnik, ktorý poskytuje túto službu, plnil zásadnú systémovú úlohu pre hospodárstvo regiónu dotknutého členského štátu ani aby bol poverený službou všeobecného hospodárskeho záujmu alebo službou s celoštátnym významom. **Vzhľadom na skutočnosť, že okamžitá repatriácia 200 000 až 300 000 cestujúcich spoločnosti Condor rozdelených v 50 až 150 rôznych destináciách nemohla byť v krátkom čase zabezpečená inými konkurenčnými leteckými spoločnosťami, Komisia správne dospela k záveru o existencii rizika narušenia dôležitej služby, ktorú je ťažké nahradiť, takže odchod spoločnosti Condor z trhu mohol spôsobiť závažné zlyhanie tohto trhu.**

Napokon Všeobecný súd zamietol ako nedôvodnú aj výhradu žalobkyne, podľa ktorej Komisia vykonala neúplné a nedostatočné preskúmanie podmienky na poskytnutie pomoci na záchranu stanovenej v bode 74 usmernení, a to jedenkrát a naposledy.

V druhom rade Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorú má Komisia, a v dôsledku toho zamietol žalobu v celom jej rozsahu.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499